

skridt i forhold til de politiske kriterier under særlig henvisning til menneskerettigheds-spørgsmålet, grænsekonflikter og Cypern-spørgsmålet.

- Vedtagelse af et tiltrædelsespartnerskab med opstilling af prioriteter for reformer og tilpasning til EU's normer og regler. Tyrkiet skal i den forbindelse udarbejde en plan over, hvorledes landet agter at overtage EU's regler, samtidigt med at der skal fastlægges passende mekanismer til EU's overvågning af reformernes gennemførelse.
- Samlet ramme for koordinering af EU's førtiltrædelsesbistand (målrettet mod tilnærmelse til EU). Der blev ikke truffet beslutning om nye finansielle midler, men den allerede vedtagne støtte (bl.a. fra toldunionsaftalen) vil blive koordineret og målrettet.
- Med henblik på at tilpasse Tyrkiets lovgivning og praksis skal der forberedes en proces for gennemgang af Tyrkiet lovgivning i forhold til EU's regler.

Med beslutningen i Helsingfors er der skabt en samlet ramme for Tyrkiets tilnærmelse til EU, som giver mulighed for at påvirke reformprocessen i Tyrkiet og for at overvåge gennemførelsen af reformerne – ligesom tilfældet er for de central- og østeuropæiske lande. Erfaringerne fra disse lande viser, at der er tale om et effektivt redskab til at påvirke udviklingen i den retning, som EU ønsker.

Efter regeringens opfattelse er EU-tilpasningen det mest effektive middel til en styrkelse af demokratiet og retssamfundet i Tyrkiet og til at bidrage til, at landet kan leve op til de høje krav, som EU stiller. Samtidigt vil et uddybet samarbejde mellem EU og Tyrkiet bidrage til Tyrkiets fortsatte orientering mod Europa. Tyrkiets geografiske placering mellem Balkan-landene, Kaukasus og mellemøstlige lande som Irak og Iran understreger vigtigheden af et demokratisk og vestligt orienteret Tyrkiet. Alle har en interesse i, at dette sker hurtigst muligt.

Tyrkiets status som kandidatland er et led i en proces, hvor det vil være op til Tyrkiet selv at iværksætte en meget omfattende tilpasningsproces. Kandidatstatus vil indebære muligheder for Tyrkiet – men også forpligtelser. Det er Tyrkiet, der skal »levere« reformerne. Som det er tilfældet for de øvrige kandidatlande, vil Tyrkiet blive stillet over for krav vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsprincipper. Tyrkiet stilles hverken bedre eller ringere end de øvrige kandidatlande. For at opfylde EU's

krav, vil Tyrkiet skulle gennemføre betydelige reformer. Vejen mod opfyldelse af EU's medlemskriterier vil således være krævende for Tyrkiet.

Tyrkiet har reageret positivt på resultatet i Helsingfors. Tyrkiet accepterer kravene forbundet med et udvidet samarbejde. Fra tyrkisk side har man klart udtrykt ønske om at opfylde betingelserne for medlemskab, herunder vedrørende menneskerettigheder og demokrati.

Det Europæiske Råd i Helsingfors bekræftede, at opfyldelse af det politiske Københavns-kriterium (demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder, mindretalsrettigheder) er en betingelse for indledning af optagelsesforhandlinger. Det blev derfor ikke besluttet at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, da problemerne særligt med menneskerettighederne fortsat er store.

EU vil løbende følge udviklingen i Tyrkiet. Det er først, når EU vurderer, at situationen på bl.a. menneskerettighedsområdet er tilfredsstillende, at der kan indledes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet.

EU-tilpasningen af det tyrkiske samfund ventes generelt at fremme en sund samfundsudvikling, både i politisk og økonomisk henseende. Perspektivet om medlemskab vil over en bred front bidrage til en udvikling i samfundet, der vil gøre Tyrkiet til et bedre land at bo i for dets borgere. Dette vil også mindske den aktuelle markante forskel i velfærdsniveauet mellem EU-landene og Tyrkiet. Det viser erfaringerne fra EU's udvidelser i 80'erne og udviklingen i de central- og østeuropæiske kandidatlande.

Ad spm. nr. S 515

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Aase D. Madsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1979, lød således:

Til justitsministeren (17/11 99) af:
Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om de fotografier, der bliver taget i forbindelse med fotofælder, bliver destrueret, efter at bøden er betalt?«